

отъ трупа. Всѣки, който се снабди съ черепа на свой противникъ или близъкъ, наследява неговитѣ душевни качества и тѣлесна сила.

Жителитѣ на о-въ Формоза приписватъ на черепа необикновена сила да прогонва злитѣ духове. И ако черепътъ е на противникъ, то душата на последния е вече напълно подчинена на победителя. Като така, тя не е вече въ състояние да отмъщава.

Интересна е почитъта къмъ черепитѣ на свои близки, които черепи сж предметъ на дълбока религиозна проява. Така напр. андаманската вдовица (племе *андамани*) дълго време носи съ себе си черепа на покойния си мъжъ. Грижливо се пазятъ сжщо черепитѣ на военачалницитѣ, които се смѣтатъ като нѣщо свето.

Почитъта къмъ черепитѣ е известна не само въ предисторическитѣ времена и само у дивитѣ племена. Тя е позната и въ историческо време. Известни сж много случаи въ Западна Европа, когато при подновяването

Обр. 1. Гробъ съ човѣшки черепи.
Пещерата Офнетъ (Бавария)

на гробницитѣ, черепитѣ сж бивали украсявани съ вѣнци отъ листа, въ други случаи — украсявани съ рисувани цвѣта; а има примѣри, когато отчасти или изцѣло сж бивали посребрявани и позлатявани.

Интересни сж нѣкои суевѣрия, които стоятъ въ връзка съ черепитѣ. Така напр., британцитѣ вѣрватъ, че черепитѣ въ нѣкои случаи могатъ да говорятъ, и на празника „Всѣхъ-Святыхъ“ произнасятъ имената на ония живи, на които предстои въ скоро време да се преселятъ въ вѣчността.